



Hjem > Landdistriktmidler > 2013 > Scenarier > Ammoniakfølsomme skove

## Ammoniakfølsomme skove

Forvaltningen af skovene har fundet vej ind i reguleringen af husdyrbrugenes ammoniakpåvirkning, hvor der er fastsat retningslinjer for, hvilke skove der skal vurderes med henblik på evt. at stille krav til den maksimale merdeposition af kvælstof.

Hensigten har ifølge miljøstyrelsen ikke været at øge antallet af miljøgodkendelser med vurderinger og vilkår for depositionen på skov, men angiveligt at bortscreene skove, hvor konkrete vurderinger og vilkår ikke er nødvendige, for derved at begrænse arbejdsbyrden. Der er bare ikke meget, der tyder på, at det er det, der er sket. Indtrykket er nærmere, at der er meget uklarhed om, hvordan hensynet til skovene skal forvaltes, lige som der generelt mangler viden om skovenes værdier, og heller ikke eksisterer en egentlig registrering af skovenes naturindhold, værdi og kvælstoffølsomhed – med meget stor usikkerhed for udviklingsmuligheder, projektering og investering for husdyrholderne til følge.

Hensynet til skovene er i høj grad fastsat og beskrevet under samme retningslinjer som hensynet til § 3 natur jf. bekendtgørelse og vejledningen til husdyrloven. De første afgørelser herom bærer også i væsentlig grad præg af, at man vælger at håndtere skovhensynet, lige som man håndterer § 3-områder uden hensyntagen til, at naturværdierne i skov kun undtagelsesvist er målsatte eller beskyttet som § 3-naturtyperne.

En rapport fra KU synliggør i høj grad, hvor forskellige de danske skove er, hvilke udfordringer der er for de danske skove, hvilke virkemidler der er taget i brug for at sikre skovenes biodiversitet, og i hvilken grad det vurderes at være lykkedes, [se omtale i "Danske skoves historie, beskyttelse og værdier"](#). Forhold som ikke i tilstrækkelig grad synes at være inddraget i lovgivning og vejledning for husdyrgodkendelser.

Hvis man ensidigt fokuserer på kvælstofdeposition og tålegrænser, medfører det, at forvaltningen af skoven ikke har det nødvendige fokus på alle faktorer, der kan have betydning for naturtilstanden, og at den indførte regulering slet ikke får den ønskede effekt på biodiversiteten, men kun har omfattende konsekvenser for erhvervet.

## Sammenfattende konklusion og anbefaling

Håndteringen af hensynet til skovene er vanskelig fordi definitionen af ammoniakfølsom skov ikke umiddelbart kan håndteres efter de almindeligt kendte manualer, hvor naturtypernes tålegrænser er baseret på mere kendte og afgrænsede naturtyper og disses struktur- og funktionsparametre (og karakteristiske arter).

Bekendtgørelsen håndterer ikke de forhold, at skovene/skovenes værdier i høj grad er betinget af en lang række faktorer, der kan have større betydning end ammoniakpåvirkningen, og hensynet til skovene er ikke afstemt med de nationale initiativer for beskyttelse og sikring af skovenes værdier.

Som bekendtgørelse og vejledning er udformet i dag, er der tale om en regelforenklung, der giver uforholdsmæssigt meget administrativt besvær, og har forudset store konsekvenser for landbrugserhvervet, uden at det er bakket op af en reel national prioritering af skovressourcernes naturværdier f.eks. i kraft af målrettede nationale initiativer.

Man burde afgrænse definitionen af ammoniakfølsomme skove til de skove, der rummer målsatte, væsentlige og beskyttede ammoniakfølsomme naturværdier. Samtidig bør det sikres, at vejledningerne i langt højere grad beskriver sammenhængen mellem en tålegrænse eller en skovs sårbarhed, bevaringsstatus, målsætning og trusler, gerne med eksempler.

Anbefalingerne og den nærmere baggrund herfor uddybes i dette notat fra Videncentret.

[Ammoniakfølsom skov](#)

Promilleafgiftsfonden for landbrug

